

Aký bol náš rok 2010?

JANUÁR Prvý týždeň sme strávili v zasneženej Ludrovej, odkiaľ sme podnikali lyžiarske výjazdy do okolia, väčšinou do Závažnej Poruby. Paľko už zvládol aj „lanovkové vleky“ a relatívne strmé svahy. V škole dostali novú pani učiteľku triednu – naozaj vynikajúcu a stále sa nám potvrdzuje, že to bolo správne rozhodnutie táto škola (sv. Františka v Karlovej Vsi). Pokračuje v plaveckom a lezeckom krúžku (tešíme sa z každého nového zdolaného chytu). Po školskom karnevale Paľka zdolala dáka 39-stupňová pliaga, ktorá postupne prekolovala celú rodinu v poradí Paľko - Tomi - Johanka – Moni. Osvedčil sa nám klasický scénar – mamina dávajúc deťom v noci zábaly si ani nevšimla, že sama má 39 C. Zistil to až lekár na pohotovosti, kam ma odviezli pre hrozné bolesti ucha (A ako to väčšinou chodí, Tomi bol práve vtedy v Hanoveri). Vykľul sa z toho silný pneumokokový zápal stredného ucha so závratami, reagujúci až na tretie antibiotiká. Spôsobil mi okrem iného absolútnu stratu čuchu, chuti a čiastočnú aj sluchu na skoro 4 týždne. Pri prežívaní slaniny som si pomyslela, že tak nejako chuti asi dážd'ovka – bez vône, chuti, s príslušnou konzistenciou. Musela som mať oči otvorené aby som vedela čo jem (inak je to jeden z mojich ďalších tipov na redukčnú diétu, musíte sa doslova nútiť do jedenia keď vám to nechutí :-). Úporne som sa modlila za prinavrátenie zmyslov, lebo žiť ako zmyslov zbavená bolo naozaj ťažké.

FEBRUAR Ako každý rok, bol to mesiac plný návštev – počnúc rodinou, kamarátov až po bývalých žiakov, ktorí mi už nosia svadobné oznámenia. Opäť došla sestra Adka s rodinkou z Anglicka a spolu sme oslávili 3. narodeniny bratových dvojčiek Dominiky a Peťka (teda ja som vinšovala ešte stále len virtuálne z postele). 13. februára pribudol medzi Božie diatky Šimonko – 4mesačný synček môjho druhého brata Tomáša a Stanky. Kazdoročný prírastok do rodiny zabezpečila Tominova sestra Katka s manželom Marekom a tak sme mohli privítať malú zdravú, vlasatú Zorku (pre niekoho to môže znieť confusing, keďže mám aj manžela aj brata Tomáša :-). Tomi stále pracuje v Accenture.

MAREC Cez jarné prázdniny sme si zopakovali krásnu týždennú lyžovačku v Ludrovej. Po návrate sme oslávili požehnaných 65 rokov života môjho tatina Benka. Opäť som mohla realizovať moju prebudivšiusa mániu v robení a zdobení marcipánových tórt (teda takých falošných :-). Od manžela som dostala 3-dňový opušťák na pôstnu duchovnú obnovu do Kostolnej- Záriečie. Ako každá mamina som asi najviac ocenila blahodárne silencium :-). Náš predveľkonočný týždeň v Ludrovej nám trošku skomlikoval Paľkov pobyt v nemocnici. Na druhý deň po výmene okien na chalupe sa u neho rozvinula ketoacidóza (komplikácia diabetu), ktorú sme už nevedeli zvládnuť sami doma a skončil v Ružomberku na JIS-ke. Bol na neho úbohý pohľad ale našťastie ho z toho celkom rýchlo dostali. Urobili sme tam osvetu ohľadne Paľkovho Guardianu (to je ten jeho prístroj na kontinuálne meranie glykémie) a sestričky boli rady, že mu nemusia brať každú hodinu krv na glykémie :-).

APRÍL Zase došla Adka z Anglicka a nakoľko deti boli náhodou relatívne zdravé, strávili sme spolu dost času. Paľko sa veľmi tešil na Ninku, Johanka je zase rovesnička s Nelkou a začínajú sa spolu ozaj pekne hrávať. Boli sme s nimi aj v ZOO, na zvieratkovskej farme, v divadielku... Trošku dopredu sme oslávili Ninkine 4 narodeniny. Paľko potom opäť absolvoval EFV vyšetrenie, pri ktorom sa cíti pokáblíkovaný ako astronaut :-).

MÁJ Ako každý máj sa tradičný prvonedeľný obed presúva od rodičov Vanekových ku nám a oslavujeme pri ňom Deň matiek a narodeniny – tentoraz Terezkin 6 a Paľkove 7. Deň predtým sme sa stretli široká rodina zo strany mojej maminy na oslave 60-ky tety Anky Ď. V jednu sobotu Tomi s Paľkom strávili zaujímavých 10 hodín návštevami rôznych múzeí a moja mamina odletela za Adkou do Anglicka pozrieť si zase ich múzeá a iné pamätihodnosti. Na pár dní sme si odskočili aj do Ludrovej – pozrieť a skontrolovať ako „sa“ nám rozobrala stará spadnutá šopa a t'ahajú „sa“ múry nového prístrešku s krbom. Koncom mesiaca sa začína stavať krov... Už sa tešíme na leto.

JÚN Celkom bohatý na akcie – priniesol nám cirkus, novoootvorené pekné detské múzeum, koncert Paľkovho obľúbeného speváka Danka G aj s kapelou u saleziánov, gulášovú sobotu so stretkom, Ludrovú aj s voličským preukazom... S Paľkom som absolvovala aj pekný školský výlet s 1.B, moje amatérske konceročné fotenie detí v triede. Paľko s Johankou sa majú veľmi radi, vďaka väčšiemu vekovému rozdielu nie sú si súpermi ale skôr part'áci v hrách, radi sa jašia, naháňajú, hrajú na schovávačku... Paľko ju má tak trochu ako mačiatko na hranie (a vychovávanie - pri jeho prísnych napomenutiach na jej adresu akoby som počula seba :-). 20. júna sa stala dieťaťom Božím malá 4-mesačná Zorka (Tominovej sestry Katky a Mareka) a nám tak pribudla ďalšia špeciálna krstná dcérka. Budeme sa snažiť byť jej dobrým príkladom kresťanského života. Koniec školského roka som očakávala hádam ešte netrpezlivejšie ako keď som sama učila...

JÚL Cestu do Ludrovej sme začali 3. júla krásnym rodinným Bebjakovským stretnutím v Chynoranoch. Všetci sme si pochutnali na kotlíkovom guláši, deti sa vyčvachtali v bazéne a bolo fajn. V Ludrovej sme s rodinou i priateľmi (Šimekovci, zdravíme :-) skolaudovali dlhé roky očakávaný krb a skúšali, čo všetko sa dá grilovať – okrem rôzneho mäska, klobások, slaninky sme tam ukladali ako psíček s mačičkou čo sme doma našli. Navyiac sme ocenili kukuricu, údený oštiepok, cuketu a čerstvé dubáky. Slnčné dva týždne sme ukončili 17.7. krásnou svadbou Veroniky a Romana v Ludrovskom kostolíku. Na druhý deň sme už oslavovali u rodičov Vanekových „júlové trojoslavy“ - 19. mala Tominovho brata Andreja dcérka Lujzka 3 roky a 21. mali narodky Johanka (2) a môj Tomi (neprezradím koľké :-). A o dva dni sme už odchádzali na našu prvú rodinnú dovolenku do Chorvátska. Cestu sme si spríjemnili asi 7-hodinovou zastávkou na Plitvických jazerách. Keby sme si odmysleli tie davы turistov bolo by to ozaj čarovné miesto. Ale Winettoua sme nestretli. Naším cieľom bol Solaris v Šibeníku, kde sme strávili slniečkových 10 dní aj rodinou Tominovho brata Andreja. Voda, šnorchel, kamienky, lopatky, vedierka, mušle, čln... raj pre deti.

AUGUST Vybalit', nabalit' a o dva dni už nocujeme opäť v Ludrovej. Tak sa mi to páči, stále tam bolo plno. Týždeň s Tominovou sestrou Katkou a Zorkou sme zavřili miniSoršákovským stretnutím pri guláši aj Tominovými rodičmi. Potom nasledoval týždeň Hollých – boli tam moji rodičia a ich všetky 4 deti s rodinami – spolu 17 kusov, žiadna absencia :-). Adka došla až z Anglicka, tak si Ludrovú užili ešte týždeň. Tradičné boli aj „čučkodni“ (rozumej oberanie, zaváranie čučoriedok – ochranári nemračte sa) s Běbjakovcami. Pre Paľka i nás bola milá návšteva jeho pani učiteľky triednej s rodinkou. Mali sme práve napáčané asi 3 kg mäsa, tak sme sa chceli blysnúť, ale trochu sme svoju prezentáciu domrvili keď sme asi 2 hodiny nevedeli urobiť správnu pahrebu na grilovanie. Darmo, ešte sme v tom nováčikovia. Koncom augusta sme strávili týždeň na rodinnej duchovnej obnove zo stretka na Homôlke. Stále sa mi zhoršoval taký suchý kašeľ, čo mi ostal ako pamiatka na dáku horúčkovitú pliaгу spred 2 týždňov. V deň príchodu z duchovnej obnovy som ešte stihla absolvovať nádhernú medzinárodnú svadbu v 4 jazykoch mojej veľmi obľúbenej bývalej žiačky Mily z Bulharska, vzápätí rodinné stretnutie u Ashfordovcov, no cestou domov sme si to neskoro večer „strihli“ cez pohotovosť. To už sa nedalo rozchodiť. Lekár mi diagnostikoval podľa príznakov čierny kašeľ, dal antibiotiká. Bola som aj ochotná tomu uveriť, lebo taký kašeľ som v živote nemala (doslova dávivý :-)

SEPTEMBER Nuž a začal školský rok. Ja som ho začala skoro nepohyblivá v posteli, silné pichanie v boku pri každom pohybe, zakašľaní, nádychu... Tomi si prvýkrát zobral na mňa OČR-ku. Po týždni som sa už nevládala sama ani obliecť a skončila som v nemocnici. Tomi si bral prvýkrát OČR-ku na deti. Počiatočnú diagnózu pneumotorax zmenili na pľúcnu embóliu, ktorú našťastie CT tiež nepotvrdilo. Lepilo mi ako nikdy v živote, nemohla som dýchať. Kyslík, obstreky, infúzky, kopec liekov a po týždni ma tam nejako rozdýchali. Našťastie sa nepotvrdil ani ten čierny kašeľ a mala som teda len silno podráždený, zapálený medzirebrový nerv (medzi 7. a 8. rebrom) z toho dlhého silného kašľa a preto som mala problémy pri dýchaní. Taká maličkosť a čo z toho môže byť. Preto apelujem na vás všetkých – nepodceňujte kašeľ a choďte pekne k doktorovi... Howgh! Doma som potom každý deň chodila na rehabilitácie, magnetoterapiu, elektroliečbu, masáže a bola rada z každého úspechu (keď som si už dokázala naliať z čajníka čaj, otvoriť dvere, ehm spláchnuť...) Dodatočne ďakujem všetkým členom rodiny za pomoc v Hre o prežítie v domácnosti. Týmto som si dúfam vyčerpala svoje zdravotné peripetie na najbližších aspoň 18 rokov :-)

Paľko začal 2. triedu v dobrej nálade, majú stále tú výbornú pani učiteľku aj vychovávateľku, chodí na futbal a skauting. Cez obed chodím každý deň za ním do školy riešiť trojčlenku glykémia – inzulín – jedlo. Potom ešte ostáva v školskom klube. Johanke Paľko síce cez deň veľmi chýba ale už sa vie aj pekne sama zahrať s bábikami a hocičím. Koncom septembra sme ešte mali dve pekné jubileá – 1 rok oslávil Šimonko (syn môjho brata Tomáša) aj Tobiáško (syn Tominovho brata Andreja, teda môjho švagra :-). Veru, letí to, veď akoby sa len včera vykl'uli z brušíek... A Tominova Omama sa dožila požehnaných 97 rokov – pozdravujeme ju!

OKTÓBER Aj to má svoje čaro – niekoľkohodinové zbieranie, varenie, šúpanie a šúpanie a šúpanie gaštanov. Veď aj veвериčky si robia zásoby na zimu... Vďaka Ti, Katka, za záhradu-gaštanicu. Gulášovské stretnutie zo stretka nám definitívne uzavrelo babie leto. Tomi si sem-tam niekam pracovne na pár dní odskočí - Madrid, Mníchov... Paľko aspoň na dopravné ihrisko s triedou. Často chodím ako Paľkov doprovod na školské akcie, tak to s nimi prežívam a robím triednu fotografku :-). Paľkove USG obličiek ukázalo, že nemusí ísť do nemocnice ako sa predpokladalo. Hurááá!!! Vďaka, Bože. Predĺženým víkendom sme uzavreli sezónu v Ludrovej. Kedy najbližšie? Snáď na Vianoce, či až po nich... Koncom mesiaca došla opäť z Anglicka moja zlatá sestrička Adka s rodinkou. Spolu sme oslávil aj 30-ku môjho bráška Tomáša – Šamotka a dodatočne Šimonkov rok. V trochu usoplenej ale plnej zostave 17 ks sme si pochutnávali na husacích hodoch s deduškovými lokšami... Johanka sa pekne rozkecala, začína hádzat' milé „heftíky“, tak to začnem asi opäť zapisovať ako u Paľka v tomto zlatom období a raz to asi knižne vydáme :-)

NOVEMBER V prvú novembrovú sobotu sa konala už tradičná školsko-rodinná akcia a to brigáda v Marianke. Paľkova škola má patronát nad údolím a tak tam chodíme upratovať – učiteľský zbor i rodiny. Je to milé hrať listie s pánom riaditeľom... Tá škola je ozaj jedna veľká rodina. Hoci bolo krásne teplo, deti na druhý deň zaľahli – Johanka s 39,5 a Paľko o deň neskôr s 38 teplotou. Johi po 4 dňoch horúčok doktorka nasadila aj antibiotiká, Paľkovi to „len“ silno zvýšilo a rozhádzalo glykémie na 3 týždne. Takto chytení neboli už dávno. Ale to asi k jeseni a deťom patrí... Nakoniec to od nich lapil aj Tomi. Krásne spomienky vo mne prebudilo aj stretnutie s bývalými kolegami zo ZŠ sv. Uršule na slávnostnej akadémii k 20. výročiu znovuzaloženia školy. Učila som tam síce len 3 a pol roka ale bol to nádherný, požehnaný čas so vzácnymi ľuďmi a som za to veľmi vďačná. No a Paľko by tu isto pripísal silný zážitok ozbrojeného prepadnutia banky v našom dome pod nami. Policajný zásah sledoval z balkóna nášho 1.poschodia ako na dlani. A ja som sa tu vždy cítila tak bezpečne – dve banky v dome, stále vysvietené ako v Las Vegas...

DECEMBER Čože? Už je tu zas? Veď len predvčerom som sumarizovala náš rok 2009... Tak aký bol tento? Človek si kladie otázku či je na jeho konci lepší ako na začiatku. Asi o tom by mal byť náš život – stále viac sa približovať k Dobru, Bohu (doplňte si podľa vierovyznania :-). Cez Advent máme opäť k tomu príležitosť. Má byť časom upokojenia. Uvedomenie si, že očakávame nielen narodenie Ježiška v jasličkách (a našich srdciach, rodinách) ale aj Kristov druhý príchod na svet. A podľa toho aj žiť. Čím naplníme to radostné očakávanie? Aj vďačnosťou za uplynulý rok, za všetky dary, ktorými sme boli obdarovaní, za to, že aj Tominovi aj moji rodičia sú stále zdraví medzi nami. A tiež prosbami za nás, vás - všetkých našich blízkych, známych, aby sme sa aj budúci rok všetci dožili Vianoc zdraví, aby ste boli napriek všetkým ťažkostiam spokojní, že žijete, ako žijete, s kým žijete, prečo žijete, pre čo žijete, pre koho žijete, pre Koho žijete... Ježiš sa narodí, tomu verte!

Vaša rodinka Vanekovcov – Johanka, Paľko, Tomi a Moni